

El futur Congrés de Berna

Tot el qui d'aprop o de lluny segueixi ab un xich d'atenció els moviments nacionalistas desenrotllats a tants indrets d'Europa, no deixarà d'haver observat dos fets quina conseqüència tractarém d'examinar. L'un d'ells és la tendència a convertir el nacionalisme, d'aspiració particularista en ideal general. El nacionalisme, nascut de la realitat de cada cas particular, de la consciència d'una patria no manada sinó real y positiva, ab un origen purament sentimental, ha sigut en sos principis forsosament particularista. Mes ara que és a tantas bandes, com a Catalunya, estudiat y perfeccionat, tendeix a generalisarse, y sense perdre'l seu caràcter de sentiment, va fentse doctrinal y tècnic fins a esdevenir una fórmula política universal.

L'altre fet al que'ns referim és el sentiment de solidaritat que s'imposa entre'ls pobles que pels mateixos ideals treballan. Hi há ben visibles corrents de germanor entre'ls que actualment lluitan per sa llibertat. Hi há'l desitg d'estimarse y d'ajudarse. Perque, indubtablement, prescindint de fronteres capritxosas, prescindint d'antichs odis y amors que ja no tenen rahó d'esser, prescindint de diferencias de rassa y idioma y dels mils kilómetres que puguin separarnos, ens creyém més aprop dels pobles que com nosaltres pensan, que no pas d'altres situats potser molt

a la vora, però ab els que no sentim cap mena de comunió intelectual.

Aquets dos fets, la generalisació del ideal nacionalista y la solidaritat que realment existeix entre'ls pobles nacionalistas, ens porta com a conseqüència l'aproximació d'aquets, aproximació que pot arribar fins a la lliga o aliança de tots ells. Una de las cosas que aquesta aproximació farà necessarias, será un Congrés ahont la idea nacionalista sigui proclamada. Berna és la ciutat més indicada pera realisar-lo.

El Congrés és necessari y el Congrés será. ¿Quán será? No ho sabém pas encara; molts obstacles se li oposarán, molts enemichs voldrán delurarlo. Mes un jorn, a la capital de la vella patria de l'autonomia, tots els pobles oprimits de la terra se dirán germans.

Tots els pobles que treballan pera llur autonomia, tots els que tenint una personalitat propia volen afirmar-la, tots els que sentintse atrets per misteriosos esdevenidors volen, lliures de tota traba, realisar el seu destí sobre la terra, representant en conjunt molts dotzenas de milions d'homes, anirán al Congrés de Berna y allí afirmarán la necessitat d'ajudarse moral o materialment, activa o passivament, ja que llurs enemichs son els mateixos, y igual la necessitat de reunir en un esforç colectiu las disgregadas potencias de tots ells, pera la formació d'un poder eficas. Y el Congrés portará una lliga o aliança. Y al devant de las vellas potencias historicas, s'aixecará una nova potencia mostrant l'ideal generós d'una transforma-

ció política que ha de donar la llibertat a tots els pobles. Y vindrá la topada formidable entre la nova fórmula y la vella fórmula. Se trovarán devant per devant la nova idea de patria y la vella idea de patria. Y allavors, en lluita per la vida, l'ideal més hermós triomfará.

E. ORS ROVIRA